

for fordærveligt for hele den communale Institution.

Jeg kunde egentlig indskrænke mig til disse Udtalelser om det foreliggende Lovforslag; men, da jeg antager, at det ikke er det høje Things Hensigt at ville henvide dette i det andet Thing, saa overordentligt veloverveiede og prøvede Arbejde til et Udvalg, vil jeg udbede mig Tilladelse til endnu at dvæle et Døielik ved nogle andre Bestemmelser i Lovforslaget, for at man, dersom mine Udtalelser om dem muligviis maatte finde nogen Anklang her i Thinget, lettere kunde blive enig om at stille Endringsforslag derom til Sagens 2den Behandling. — Der findes saaledes i Lovforslagets § 1 en Bestemmelse om, hvad der skal forstaaes ved Sognecommuner, om hvilken jeg vil tillade mig en Bemærkning. Bestemmelsen lyder saaledes: „Hvor flere Landsbyfogne ere forenede under eet Præsteskald, bestaaer Sognecommunen af disse saaledes forenede Sogne, forsaavidt de have fælles Fattigvæsen, men hvor de have særskilt Fattigvæsen, have de ogsaa særskilte Sogneraad“, hvortil der saa er knyttet en Bestemmelse om, at, dersom „i enkelte Tilfælde Fleertallet af Vælgerne i et af de under et fælles Sogneraad henhørende Sogne ønsker at adskille disse Sognes Communalvæsen, kan Amtsrådet med Indenrigsministerens Samtykke tilstaae en saadan Adskillelse, naar særegne Omstændigheder tale derved for.“ Jeg veed ikke, om det er Tilfældet ret mange Steder her i Landet, at flere under eet Præsteskald forenede Sogne have særskilt Fattigvæsen, men jeg troer, at det er meget uheldigt at søge at gjøre Fattigdistricterne altfor smaa — man burde snarere gaae den modsatte Vej og søge at gjøre dem større —, og jeg synes derved, at det er en mindre heldig Bestemmelse, der er indflydt i Lovforslaget om, at et enkelt Pastorat kan blive deelt i to eller tre Sogneforstanderskabsdistricter, ligesom jeg heller ikke kan tiltræde Bestemmelsen om, at man med Amtsrådets og Indenrigsministerens Samtykke kan udstykke et allerede forenet Sogneforstanderskabsdistrict. — Der er dernæst en anden Bestemmelse, som jeg, om den end er af mindre Betydning, dog ikke skal undlade at henlede Opmærksomheden paa. Det er Bestemmelsen i § 12 om, at Forhandlingsproto-

collen skal føres af Formanden selv eller ved et andet Medlem. Derved synes der at være affaaeret Formandens Afgang til at kunne benytte en Secretair til at føre Protocollen. Det forekommer mig imidlertid, at man, naar man forøvrigt vil tillade Sogneforstanderskaberne at betale for den Hjælp, der er fornøden til Udførelsen af de dem paahvilende Forretninger, da godt kunde have indbøttet Formanden Ret til at medtage en Skriver til at føre Forhandlingsprotocollen. Hensigten med Bestemmelsen i § 12 er formodentlig den, at man ikke vil have, at en fremmed, muligviis aldeles uvedkommende Person skulde kunne komme til at udøve nogen Indflydelse i selve Sogneforstanderskabet. I de fleste Tilfælde, hvor en Formand kan trænge til en saadan Hjælp, vil det jo imidlertid være, fordi han er mindre skrivekyndig, eller fordi der i Sogneforstanderskabet overhovedet kun findes faa Medlemmer, som besidde denne Egenkab i nogen høi Grad, og, kan han nu ingen Skriver føre med sig i Sogneforstanderskabet, vil i saa Tilfælde Forhandlingsprotocollen blive ført meget uforsømmeligt, og der vil da ved senere Expeditioner af Sogneforstanderskabets Beslutninger let kunne finde Misligheder og Uansigtigheder Sted, som vilde have været undgaaede, naar man havde haft en dygtig Forretningsfører tilstede i Sogneforstanderskabet. — Lovforslagets § 17 handler om Afstæffelse af Naturalydelse af Korn, Brændsel, Fourage m. m. Det forekommer mig — jeg veed ikke, om jeg tager fejl deri —, at denne Paragraph ikke er saatydelig affattet, som ønskeligt kunde være. Jeg troer, at der ikke i den med Hensyn til Afsløsningen af Naturalydelse er skjælnet tilstrækkeligt, eller at der ibetmindste kun er skjælnet saaledes, at det let kan lede til Feiltagelser, imellem, om Naturalydelse paahvile enkelte Personer eller Steder i Communen, eller om de paahvile Beboerne i Almindelighed, og om de altsaa mere eller mindre kunne blive Gjenstand for Ligning. Til de Naturalydelse, som der saaledes er givet Sogneforstanderskabet Ret til at afløse, under visse Omstændigheder endogsaa er paalagt det en Forpligtelse til at convertere til Pengepræstationer, hører f. Ex. Udbetaling af den saakaldte Degnetræde eller